

Neef Martijn

Je krijgt ze zomaar: nichten, neven –
als een soort *bij-gift* in het leven:
wanneer ook weer precies geboren
om er voor altijd bij te horen?
Daar zijn ze dan: familieleden
die, eenmaal krijsend aangetreden,
en opgevoed naar nieuwe normen
een generatie *verder* vormen.
Neven en nichten, staand op schouders
van voorgeslacht – dus van hun ouders;
op afstand ook gadegeslagen
door wie hen al hun jaren zagen -
zeg maar: de overige verwanten
de ooms, de tantes – van twee kanten.
Neven en nichten. Zie hen dromen
van wat nog allemaal kan komen;
hun ouders dromen mee en hopen
die toekomst *ver* mee in te lopen.

Maar wat als dromen gaan vervagen?
Als leven soms niet lijkt te dragen –
bange gedachten bij je rijpen
die niemand ook maar kan begrijpen?
Wat - als je 't liefst alleen wilt blijven
en niemand je iets voor mag schrijven,
je opziet tegen elke morgen,
je afstoot wie voor jou wil zorgen?

Ze *blijven* er toch steeds: die mensen
die enkel jou gelukkig wensen;
die meegaan door je diepste dalen -
als jij herstelt hun hart ophalen.
Hun droom is slechts aan je te geven
wat nodig is om door te leven:
- hun liefde dus. Geen kind kan zonder
liefde die blijft. Al ga jij onder.

Je krijgt ze zomaar: nichten, neven –
als een soort *bij-gift* in het leven.
Kostbaar geschenk! Als neef Martijn.
Ons leven zal veranderd zijn.